

En bondemand går ud at så

Mel.: Seth Calvisius 1594

Sats: Georg Klinting 2009

Sopran
En bon - de mand går ud at så, hans øj - ne er to gla - de stjer -

Alt
En bon - de mand går ud at så, hans øj - ne er to gla - de stjer -

Baryton
ner, og han strør ud på må og få en mil - li - on af gu - le ker - ner.

1 En bondemand går ud at så,
hans øjne er to glade stjerner,
og han strør ud på må og få
en million af gule kerner.

2 Blandt bønder en letsindig en,
hans mark er ikke fin og muldet,
men overså't med skrub og sten,
hans sædekurv er gennemhullet.

3 Hans sind er fuldt af tusindfryd
som ageren af mælkebøtter,
han drømmer om titusind spyd
af spirer, hvor han foden flytter.

4 Han går i forårvindens spor,
hans hånd er ødsel, overdådig,
hans kerner flyr mod syd og nord,
og himlens fuglehær er grådig.

5 En vrimmel er hans sædekorn
som havets dråber, himlens stjerner;
i grøft, på vej, blandt buketorn
der regner det med gyldne kerner.

6 Hans hånd er stadig lige fuld,
og han blir ved til aften silde;
i tjørnekrat og tyndt lag muld
der går den meste sæd til spilde.

7 Han leder ej om frugtbar jord,
det spirer grønt, hvor han har gået,
en ødemark blir på hans ord
til hundredfold, hvor knap er sået.

8 For vækstens herre vokser frugt,
hvor alt må synes helt umuligt,
for ham blir hjertet godt og smukt,
skønt det i grunden er udu'ligt. -

9 Lovsyng den skaber, der blir ved
at så trods alle tegn i tiden
det ord, som selv véd tid og sted
og trodser al vor golde viden.

10 Lovsyng den ødsle sædemand
om kap med vårens glade lærker,
han gør alverdens vide land
til sine grønne enemærker.

Luk 8,4-8

Johannes Johansen 1975